द्यावलय m. n. 1) *Erdkreis* Ind. St. 15,379. — 2) *Horizont* Golâdhj. 7,1.

द्यावृष m. *ein mächtiger Fürst.*

*द्यील्, द्यीलति (निमेषणे).

द्यीश m. *Fürst, König.*

द्यौम् eine mystische Interjection.

द्विँङ्का f. *ein best. Thier (ein rothmäuliger Affe* Comm. zu TS.).

1. द्विड्, द्वेडति *knarren, summen, brummen, sausen.* — Caus. द्वेडयति dass. — Mit आ und mit प्र dass.

2. *द्विड्, द्वेडते (स्नेहनमोचनयोः, °मोक्षनयोः) *Etwas ausschwitzen.*

1. द्विद्, द्वेँदति *knarren.* — Partic. द्विन्न von *einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale.* — Mit उद् *erknarren* Maitr. S. 3,2,2. — Mit नि *durch Knarren zu Grunde richten* in निर्द्विँदस् ebend. — Mit *प्र *unarticulirte Laute auszustossen beginnen.*

2. *द्विद्, द्विद्यति und द्वेद्ते = 2. द्विड्.

द्वेड 1) *Adj. *a) krumm. — b) schwer zugänglich.* — 2) m. *a) das Sausen* (im Ohr). — *b) *Laut, Ton. — c) Gift. — d) Luffa pentandra* oder *acutangula* Karaka 7,6. 8,10. — *e)* mystische Bez. *des Lautes m.* — 3) *f. आ *a) Gebrüll des Löwen* oder *Schlachtgeschrei. — b) Bambusrohr. — c) eine best. Cucurbitacee* Râgân. 3,36. — 4) *n. *a) die Blüthe einer Luffa. — b) die Frucht einer rothblühenden Calotropis.*

द्वेडन n. *das Sausen.* ऊष्मणाम् *der sausende Klang der Sibilanten.*

द्वेडिका f. in उद्क° = द्वेलिका.

1. द्वेडित (*m. *n.) *Gesumm, Gebrumm* u. s. w.

2. द्वेडित n. = द्वेलित nach Nîlak.

द्वेडिन् in गेद्वे°.

द्वेल्, द्वेलति *springen, hüpfen, spielen.*

द्वेल m. mystische Bez. *des Lautes m.*

द्वेलन n., द्वेलि f., द्वेलिका f. und द्वेलित (*m.) n. *Spiel, Tändelei.*

1. *ख m. *die Sonne.*

2. खँ 1) n. *a) Oeffnung, Loch, Ausgang. — b) eine Oeffnung am menschlichen Leibe* Gaut. Die sieben reinen sind: *Mund, Augen, Nasenlöcher* und *Ohren,* die zwei unreinen: *die unterhalb des Nabels befindlichen.* Also so v. a. कर्मेन्द्रिय. — *c) Wunde. — d) die Höhlung in der Nabe des Rades, in welcher die Achse läuft; Büchse. — e) der hohle leere Raum, Luftraum, Aether. — f) Null. — g) *der durch einen Kreis dargestellte* Anusvâra. — *h) das zehnte astrologische Haus. — *i) *Talk* Râgân. 13,116. — *k) *Stadt. — *l) *Feld. — *m) *Glück* (wegen सुख und दुःख). — *n) *Handlung. — *o) *Bewusstsein, Erkenntniss.* — 2) f. खाँ *Quelle, Brunnen.*

*खकामिनी f. 1) *das Weibchen des Falco Cheela.* — 2) Bein. der Durgâ.

*खकुन्तल m. Bein. Çiva's.

*खकख्, खकखति v. l. für *कख् *lachen.*

*खकखट Adj. = *कखट *hart.*

खकखर *Bettlerstab* (buddh.).

खखोल्क m. *die Sonne.*

खखोल्कादित्य m. *eine Form der Sonne.*

खग 1) Adj. *im Luftraum sich bewegend, fliegend.* — 2) m. *a) Vogel.* — *b) *Bein. Garuḍa's* Gal. — *c) ein fliegendes Insect.* मधुप so v. a. *Biene.* — *d) *Heuschrecke.* — *e) die Sonne* Hemâdri 1,613,15. — *f) Planet* Golâdhj. 5,17. — *g) Wind.* — *h) *ein Gott.* — *i) *Pfeil.*

खगङ्ग m. N. pr. eines Mannes.

खगण m. N. pr. eines Fürsten VP.² 3,323.

खगत Adj. *im Luftraum sich befindend, fliegend* R. 5,56,144. *hoch zum Himmel ragend* Hariv. 5336.

खगति f. *ein best. Metrum.*

खगपति m. Bein. Garuḍa's.

खगपतिगमना f. N. pr. einer Göttin Kâlak. 1,119.

खगपत्त्र Adj. *befiedert* (Pfeil) MBh. 3,285,14.

खगम 1) Adj. *im Luftraum sich bewegend, fliegend.* — 2) m. *a) Vogel.* — *b)* N. pr. eines Brahmanen.

*खगराज् m. Bein. Garuḍa's Gal.

खगर्भ m. N. pr. eines Bodhisattva.

खगत्य *ein best. Theil des Rades* Âpast. Çr. 16,18.

*खगवक्त्र m. *Artocarpus Locucha.*

*खगवती f. *die Erde.*

*खगशत्रु m. *Hemionitis cordifolia.*

*खगस्थान n. *Baumhöhle.*

खगाधिप m. Bein. Garuḍa's.

*खगान्तक m. *Falke* Râgân. 19,85.

खगाभिराम Adj. Beiw. Çiva's.

*खगासन m. Bein. 1) des Berges Udaja. — 2) Vishṇu's.

खगुण Adj. *eine Null zum Multiplicator habend.*

खगेन्द्र m. 1) *Fürst —, der Beste der Vögel.* — 2) *Geier* Râgân. 19,84. — 3) Bein. Garuḍa's. — 4) N. pr. eines Fürsten.

खगेन्द्रध्वज m. Bein. Vishṇu's.

*खगेश्वर m. *Geier* Râgân. 19,84.

*खगोड m. *Saccharum spontaneum.*

खगोल m. *Himmelssphäre* Golâdhj. 6,9. 31. °क m. dass. 6,2.

*खगौड m. *Saccharum spontaneum.*

*खङ्कर m. *Haarlocke.*

खङ्क m. N. pr. eines Mannes.

*खङ्कण (Gal.) und *खङ्कर m. *Haarlocke.*

खङ्ग m. VS. 24,40 fehlerhaft für खड्ग *Rhinoceros.*

*खङ्गाक् m. = खोङ्गाक् Gal.

खच् 1) खचति, Partic. खचत् als Beiw. von Zähnen *funkelnd, schimmernd.* — 2) *खञ्चाति (भूतप्रादुर्भावे, भूतिप्रा°, भूतिपूत्योरुत्पत्तौ). — 3) *खचयति (बन्धने). — 4) खचित *funkelnd, schimmernd* Dhûrtas. 73,13. Mit einem Instr. oder am Ende eines Comp. *funkelnd von, verziert —, besetzt mit* Chr. 292, 19. — Mit उद्, उत्खचित *durchwunden —, durchzogen von* (Instr. oder im Comp. vorangehend). — Mit परि, °खचित *belegt —, bestreut mit* (im Comp. vorangehend) Kâraṇḍ. 44,17. 64,22. 87,1.

*खचमस m. *der Mond.*

खचर 1) Adj. *im Luftraum sich bewegend, fliegend.* — 2) m. *a) Vogel.* — *b) Planet.* — *c) *die Sonne.* — *d) *Wolke.* — *e) *Wind.* — *f) ein* Vidjâdhara. — *g) ein* Rakshas. — *h) eine Art* Rûpaka. — *i) Pl. N. pr. eines fabelhaften Volkes.

खचरत्व n. Nom. abstr. zu खचर 2) *g)* Hem. Jog. 3,74.

खचारिन् 1) Adj. = खचर 1). — 2) m. *Planet.*

खचित्र n. *ein Gemälde in der Luft,* so v. a. *ein Unding.*

*खञ्, खञ्जति (मन्थे).

खँञ्ज 1) m. *a) Schlachtgewühl. — b) Umrührung, Quirlung* Karaka 6,16. — *c) Rührstock. — d) *Löffel.* — 2) f. खञ्जा *a) Rührstock* (oder *Kohlenzange* Nîlak.). — *b) *Löffel.* — *c) *die Hand mit ausgestreckten Fingern. — d) *das Tödten.*

*खञ्जक 1) m. *Rührstock, Butterstössel.* — 2) f. खञ्जिका *Löffel.*

खञ्जकृँत् und खञ्जंकरँ Adj. *ein Schlachtgewühl bewirkend.*

*खञ्जप n. *geklärte Butter.*

खञ्जल n. *Nebel.*

*खञ्जाक 1) m. *Vogel.* — 2) f. आ *Löffel.*

*खञ्जित् m. *ein* Buddha.

*खज्योतिस् m. *Leuchtfliege, — käfer.*

1. खञ्ज्, खञ्जति *hinken.*

2. *खञ्ज् (Nom. खन्) Adj. *hinkend.*

खञ्ज 1) Adj. *hinkend.* *पाद्ेन und °चरण Adj. dass. — 2) f. आ Name *verschiedener Metra.*

*खञ्जक Adj. *hinkend.*

*खञ्जखेट und *°खेल m. *Bachstelze.*

खञ्जता f. (Kâd. 256,2) und खञ्जत्व n. *das Hinken, Lahmheit.*

खञ्जन 1) m. *a) Bachstelze.* नयन° so v. a. *ein hinundhergehendes Auge* Prasannar. 1,19. खञ्जनाक्षी f.